

Sygn. akt I ZIZ 6/22

POSTANOWIENIE

Dnia 26 października 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marek Motuk

w sprawie wniosku o zezwolenie na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej sędziów i prokuratora

po rozpoznaniu w Izbie Odpowiedzialności Zawodowej

na posiedzeniu w dniu 26 października 2022 r.,

zażalenia wnioskodawcy Ł. N.

na zarządzenie b. Prezesa Sądu Najwyższego kierującego pracą Izby Dyscyplinarnej z dnia 25 kwietnia 2022 r.

o odmowie przyjęcia wniosku o zezwolenie na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej

postanowił

zaskarżone zarządzenie utrzymać w mocy

UZASADNIENIE

Ł. N. w dniu 15 stycznia 2021 r. złożył wniosek o wydanie zezwolenia na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej sędziego Sądu Okręgowego w K. - A. W., sędziów Sądu Apelacyjnego w [...]: T. R., J. B., R. J., R. D. oraz prokuratora Prokuratury Rejonowej w K. - M. T..

Były Prezes Sądu Najwyższego kierujący pracą Izby Dyscyplinarnej zarządzeniem z dnia 19 stycznia 2021 r. wezwał Ł. N. do uzupełnienia braku formalnego wniosku, poprzez sporządzenie i podpisanie go przez pełnomocnika będącego adwokatem lub radcą prawnym, stosownie do przepisu art. 80 § 2a ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. Prawo o ustroju sądów powszechnych oraz art. 135 § 3 ustawy z dnia 28 stycznia 2016 r. Prawo o prokuraturze.

Ł. N. pismem z dnia 17 marca 2021 r. (data wpływu) wniósł o wyznaczenie mu pełnomocnika z urzędu, argumentując, iż sam nie jest w stanie ustanowić pełnomocnika, z uwagi na stan majątkowy.

Były Prezes Sądu Najwyższego kierujący pracą Izby Dyscyplinarnej zarządzeniem z dnia 1 kwietnia 2021 r. wyznaczył Ł. N. pełnomocnika z urzędu w osobie adwokata P. G., a następnie zarządzeniem z dnia 18 maja 2021 r., w jego miejsce wyznaczono adwokata W. G..

Adwokat W. G. w dniu 22 czerwca 2021 r., nadesłał opinię o stwierdzeniu braku do sporządzenia i podpisania przedmiotowego wniosku, wobec czego zarządzeniem z dnia 5 lipca 2021 r. Ł. N. ponownie został wezwany do uzupełnienia w terminie 7 dni braku formalnego wniosku, poprzez sporządzenie i podpisanie wniosku o zezwolenie na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej przez ustanowionego z wyboru pełnomocnika będącego adwokatem lub radcą prawnym. Zarządzenie to, wysłane Ł. N. na ostatnio znane sądowi dwa adresy wnioskodawcy w kraju (k. 296, 331), a także adres (tymczasowy) za granicą (k. 290, 340), uznano za skutecznie doręczone w trybie określonym w art. 133 § 2 k.p.k. i art. 138 k.p.k.

Wobec tego, że stwierdzony brak formalny nie został usunięty w wyznaczonym terminie, były Prezes Sądu Najwyższego kierujący pracą Izby Dyscyplinarnej zarządzeniem z dnia 25 kwietnia 2022 r., odmówił przyjęcia wniosku o wydanie zezwolenia na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej, z uwagi na fakt, że przedmiotowy wniosek został sporządzony i podpisany przez podmiot nieuprawniony.

Na powyższe zarządzenie zażalenie złożył Ł. N., który zaskarżonemu zarządzeniu zrzucił błąd w ustaleniach faktycznych poprzez uznanie, że wnioskodawca nie uzupełnił braków formalnych w postaci sporządzenia i podpisania wniosku na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej przez ustanowionego z wyboru adwokata lub radcę prawnego. Skarżący wniósł o *„poprawienie oczywistej omyłki w aktach sprawy, na podstawie której zostało wydane orzeczenie tj. rzekome niedostarczenie do Sądu Najwyższego wskazanych*

uzupełnionych braków formalnych, o które wnosił Sąd z pisma z 5 lipca 2021 bowiem Powód w dniu 08.08.2022 zostało nadane listem poleconym nr ([...].”

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Zarządzenie byłego Prezesa Sądu Najwyższego kierującego pracą Izby Dyscyplinarnej o uzupełnieniu braków formalnych z dnia 5 lipca 2021 r, sygn. akt I DPI 6/21, zgodnie z brzmieniem art. 133 § 1 i 2 k.p.k., uznać należało za doręczone. Wypełnione została bowiem dyspozycja wskazanego przepisu, poprzez prawidłową dwukrotną próbę doręczenia ww. pisma przez operatora pocztowego poprzez awizowanie go w dniu 21 lipca 2021 r. oraz powtórny awizowaniu w dniu 13 sierpnia 2021 r.

Zgodnie z art. 80 § 2a ustawy z dnia 27 lipca 2021 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych i art. 135 § 3 ustawy z dnia 28 stycznia 2016 r. – Prawo o prokuraturze, wniosek o pociągnięcie do odpowiedzialności karnej, jeżeli nie pochodzi od prokuratora, sporządza i podpisuje pełnomocnik będący adwokatem albo radcą prawnym.

Pismo nadane przez Ł. N. listem poleconym nr ([...] w dniu 5 sierpnia 2022 r. zostało własnoręcznie podpisane przez wnioskodawcę i zawiera wniosek dowodowy (k. 303-304) oraz wniosek o zmianę zarządzenia Prezesa Sądu Najwyższego kierujący pracą Izby Dyscyplinarnej z dnia 18 maja 2021 r. (305-307). W rzeczonym piśmie oraz w kolejnych dokumentach znajdujących się w aktach sprawy brak jest pisma wykonującego zarządzenia z dnia 5 lipca 2021 r., tj. wniosku o wydanie zezwolenia na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej sędziego Sądu Okręgowego w K.- A. W. oraz sędziów Sądu Apelacyjnego w [...].: T. R., J. B., R. J., R. D. oraz prokuratora Prokuratury Rejonowej w K. – M. T. sporządzonego i podpisanego przez podmiot uprawniony.

Wnioskodawca do dnia wydania przez byłego Prezesa Sądu Najwyższego kierującego pracą Izby Dyscyplinarnej zarządzenia z dnia 25 kwietnia 2022 r. o

odmowie przyjęcia wniosku, nie usunął braków formalnych wskazanych w zarządzeniu z dnia 5 lipca 2021 r., a zatem podniesiony przez niego zarzut błędu w ustaleniach faktycznych jest oczywiście bezzasadny.

Z tych wszystkich względów Sąd Najwyższy postanowił, jak na wstępie.

[as]